

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Márie Piusovej a JUDr. Miroslava Lehotského v disciplinárnej veci JUDr. V [REDAKOVANÉ] V [REDAKOVANÉ], sudcu Okresného súdu T [REDAKOVANÉ] na ústnom pojednávaní dňa 21. októbra 2005 podľa § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, takto

rozhodol:

Návrh na určenie neplatnosti písomného napomenutia udeleného sudcovi JUDr. V [REDAKOVANÉ] V [REDAKOVANÉ] ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky listom zo dňa 23.2.2004 sa **zamieta**.

Odôvodnenie:

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z.z. uložil podľa označenia v písomnom vyhotovení 23.2.2004 pod číslom 1041/2005/10 sudcovi Okresného súdu T [REDAKOVANÉ] JUDr. V [REDAKOVANÉ] V [REDAKOVANÉ] písomné napomenutie, pretože v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde T [REDAKOVANÉ] č.k. PE 1 T 53/01 nekonal, hoci mal konať, a to od 21.6.2002, kedy sa uskutočnilo hlavné pojednávanie až do 16.12.2002, kedy vydal uznesenie o pribratí znalca, teda svojím nekonaním vo veci spôsobil priet'ahy v súdnom konaní sp.zn. PE 1 T 53/01,

dňa 15.10.2004 vydal v konaní PE 1 T 53/01 na žiadosť obhajcu obžalovaného v uvedenej veci zo dňa 25.8.2004 uznesenie, ktorým doplnil zápisnicu o hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.6.2002 na Okresnom súde P [redacted] v trestnej veci obž. Ing. V [redacted] Š [redacted] pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Trestného zákona a iné na strane č. 1. 175 spisu Okresného súdu P [redacted] č.k. 1 T 53/01 tak, že tento vypovedal:“ pričom ja som bol odpiť deci alebo dva deci, jednalo sa o koňak Napoleon“, z čoho vyplýva, že konal v rozpore s § 57 ods. 2 Trestného poriadku, v zmysle ktorého ten, kto viedol pojednávanie alebo vykonávanie úkonu, môže i po podpise zápisnice nariadiť alebo vykonať opravu pisárskych chýb alebo iných zrejmych nesprávností. Oprava sa vykoná tak, aby pôvodný zápis zostal čitateľný, opravu podpíše ten, kto ju nariadil, teda porušil svoju povinnosť sudcu konať v súlade so zákonom, v zmysle § 2 ods. 3 prvá veta zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Sudca JUDr. V [redacted] V [redacted] podal na Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v zákonom stanovenej lehote návrh na určenie, že vyššie uvedené napomenutie, ktoré mu bolo udelené je neplatné. V odôvodnení tohto návrhu uviedol, že v pridelenej veci PE – 1 T 53/01 priebežne konal a to aj s poukazom na personálne obsadenie Okresného súdu v P [redacted] do konca roku 2004 a v tejto veci po procesnej stránke nepochybil a opravu zápisnice – doplnenie vykonal v súlade s Trestným poriadkom.

Na ústnom pojednávaní disciplinárneho súdu navrhla zástupkyňa ministra spravodlivosti Slovenskej republiky návrh na určenie neplatnosti napomenutia zamietnuť. Zotrvala na stanovisku, že v trestnej veci, spisovej značky PE 1 T 53/01 sudca od 21.6.2002 do 16.12.2002 nekonal vo veci. Poukázala aj na stanovisko Okresného súdu v T [redacted], že v predmetnej trestnej veci dochádzalo k priedňahom, keď konanie sa vedie od roku 2001. Sudca sa dopustil procesného pochybenia aj v súvislosti so skutkom 2, čomu nasvedčuje okolnosť, že predmetné uznesenie, ktorým doplnil zápisnicu bolo zrušené Krajským súdom v T [redacted] uznesením 2 Tos 73/04-252 zo dňa 27.1.2005.

Disciplinárny súd vykonal vo veci dve ústne pojednávania, a to 10. júna 2005 a 21. októbra 2005, vypočul sudcu, zistil stanovisko ministra spravodlivosti, vypočul sudkyňu Okresného súdu T [redacted] JUDr. B [redacted] B [redacted], ktorá v čase porušenia povinností sudcu vykonávala funkciu predsedníčky Okresného súdu P [redacted], oboznámil sa so spisom

PE 1 T 53/01, prehľadom o nápade a vybavených veciach v senáte JUDr. V [REDAKOVANÉ] V [REDAKOVANÉ] v roku 2002 a zo zistených skutočností vyvodil záver, že návrh na vyslovenie neplatnosti napomenutia podaný v zmysle ustanovenia § 117 ods. 11 zákona č. 385/2000 Z.z. v znení neskorších predpisov nie je dôvodný.

Ustanovenie § 117 ods. 9 zák. č. 385/2000 Z.z. umožňuje orgánu, ktorý je oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania vybaviť nedostatky v práci menšieho významu alebo poklesky v správaní menšieho významu alebo priestupok, ak je to postačujúce tým, že sudcu písomne napomenie. Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia je tak zrejmé, že napomenutie sa ukladá za nedostatok v práci menšieho významu, teda nie za konanie, ktoré sa podľa § 116 považuje za disciplinárne previnenie, prípadne za závažné disciplinárne previnenie, za ktoré sa v zmysle § 117 ods. 1 až 5 ukladajú disciplinárne opatrenia.

Pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na vyslovenie neplatnosti písomného napomenutia sa disciplinárny senát zaoberal predovšetkým posúdením, či sudca JUDr. V [REDAKOVANÉ] V [REDAKOVANÉ] v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde T [REDAKOVANÉ] pod sp.zn. PE 1 T 53/01 nekonal, hoci konať mal, a to od 21.6.2002 do 16.12.2002, a či túto nečinnosť možno považovať za nedostatok v práci sudcu.

Zo spisu PE 1 T 53/01 Okresného súdu T [REDAKOVANÉ] zistil nepochybne disciplinárny senát, že sudca JUDr. V [REDAKOVANÉ] V [REDAKOVANÉ] v tejto jemu pridelenej veci nevykonal od 21.6.2002, kedy sa uskutočnilo hlavné pojednávanie do 16.12.2002, kedy vydal uznesenie o pribratí znalca, žiadny úkon. Za zbytočný prieťah sa pritom považuje nečinnosť, prípadne neefektívna činnosť sudcu alebo súdu po určitú dobu, ktorá je neprimeraná povahe veci a konkrétnym okolnostiam prípadu. Vychádza sa z predpokladu, že dĺžka konania by nemala byť neprimeraná a výrazne dlhá. Pri hodnotení, či v konkrétnom konaní došlo ku zbytočným prieťahom sa berú do úvahy tri základné kritériá: a/ správanie sa účastníka konania, b/ povaha veci, o ktorej súd rozhoduje a c/ postup samotného sudcu.

Disciplinárny súd zastáva názor, že v danom prípade nečinnosť sudcu v trvaní 6 mesiacov v trestnej veci, keď stav konania si vyžadoval písomné vypracovanie uznesenia o tom, že do konania sa príberá znalec, za ktorým účelom bolo aj odročené ústne pojednávanie, treba považovať za zbytočný prieťah. Práve vzhľadom na značnú zaťaženosť

sudcov bývalého Okresného súdu v P [REDACTED] o ktorej vypovedala aj sudkyňa JUDr. B [REDACTED] B [REDACTED] ktorá v tom čase vykonávala funkciu predsedníčky Okresného súdu v P [REDACTED] táto nečinnosť nedosiahla takú intenzitu, aby ju bolo možné považovať za disciplinárne previnenie. Vzhľadom na povahu veci, najmä nenáročnosť úkonu, ktorý bolo potrebné v záujme plynulého konania v danej trestnej veci vykonať však nemožno konštatovať, že sa nejedná o nedostatok v práci menšieho významu, ktoré by nebolo možné postihnúť napomenutím v zmysle ustanovenia § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z.z.. Za dôvod vyslovenia neplatnosti písomného napomenutia nepovažoval disciplinárny súd okolnosť, že v rozpore so skutočnosťou bol na tomto písomnom napomenutí uvedený dátum 23.2.2004 namiesto 23.2.2005, kedy bolo skutočne udelené s tým, že sa jedná o zrejmu nesprávnosť, ktorá je zrejma aj z čísla, pod ktorým bolo udelené (uvedením letopočtu 2005).

Disciplinárny senát sa nezaoberal pochybením sudcu spočívajúcim v nesprávnom doplnení, resp. opravy zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.6.2002 na Okresnom súde v P [REDACTED] v trestnej veci vedenej na tamojšom súde pod č. 1 T 53/01, pretože sa jedná o procesné pochybenie, ktoré bolo napravené rozhodnutím Krajského súdu v T [REDACTED] a za ktoré nie je možné sudcu postihovať v disciplinárnom konaní, a to ani písomným napomenutím. Vzhľadom na nečinnosť sudcu v danej trestnej veci tak, ako bola vyššie konštatovaná, však považuje disciplinárny súd písomné napomenutie za opodstatnené, a preto návrh sudcu podaný v zmysle ust. § 117 ods. 11 zák. č. 385/2000 Z.z. zamietol.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručí. Odvolanie treba podať na disciplinárnom súde.

V Bratislave dňa 21. októbra 2005

JUDr. Emília Zimová, v. r.

predsedníčka disciplinárneho senátu:

Za správnosť vyhotovenia:

